

Sygn. akt III KZ 23/21

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **J. U.**,
skazanego z art. 157 § 2 k.k., art. 190a § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 31 maja 2021 r.,
zażalenia wniesionego przez skazanego
na zarządzenie przewodniczącego VI Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w E. z
dnia 18 marca 2021 r., sygn. VI Ka (...),
odmawiające przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w E.
z dnia 6 sierpnia 2020 r., sygn. akt VI Ka (...), z uwagi na niezrealizowanie wymogu
sporządzenia i podpisania przez adwokata lub radcę prawnego,
na podstawie art. 530 § 3 k.p.k.

postanowił:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 k.p.k. w zw. z art. 526 § 2 k.p.k. odmówiono przyjęcia kasacji skazanego, wniesionej od wskazanego powyżej wyroku z uwagi na to, że nie został zrealizowany wymóg tzw. przymusu adwokackiego, a zatem środek zaskarżenia nie został sporządzony i podpisany przez podmiot profesjonalny. W uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia wskazano, że zarządzeniem z dnia 3 grudnia 2020 r. został skazanemu wyznaczony obrońca z urzędu, którego zadaniem było zweryfikowanie podstaw do sporządzenia nadzwyczajnego środka zaskarżenia i

jego wniesienie lub sporządzenie opinii o braku przesłanek do wniesienia kasacji. Wyznaczony obrońca wywiązał się z tej powinności. W dniu 7 stycznia 2021 r. sporządził opinię o braku podstaw do wniesienia kasacji. Z kolei w dniu 22 stycznia 2021 r. przewodnicząca wydziału zarządziła doręczenie skazanemu przedmiotowej opinii wraz z pouczeniem o prawie do wniesienia kasacji przez obrońcę z wyboru, w terminie 30 dni od doręczenia zarządzenia. Jednocześnie pouczonego skazanego, że bezskuteczny upływ tego terminu „będzie podstawą do zakończenia sprawy” (k. 847). Zarządzenie to skazany odebrał w dniu 10 lutego 2021 r., zaś w dniu 10 marca 2021 r. złożył osobistą kasację, której przyjęcia odmówiono w obliczu braku realizacji niezbędnego wymogu ustawowego.

Na to zarządzenie skazany wniósł zażalenie, jednak nie zasługiwało ono na uwzględnienie. Jak wynika z przedstawionej powyżej sekwencji podejmowanych w sprawie czynności procesowych kasacja skazanego mogłaby być formalnie dopuszczalna jedynie wówczas, gdyby zachowany został ustawowy wymóg, o którym skazany został pouczony w treści odebranego w dniu 10 lutego 2021 r. (k. 863) zarządzenia. Wymóg ten dotyczy sporządzenia i podpisania kasacji przez obrońcę z wyboru (art. 526 § 2 k.p.k.). Wyznaczony obrońca z urzędu spełnił przedłożył bowiem Sądowi opinię o braku podstaw do wniesienia kasacji. Nie było tym samym podstaw do wyznaczenia kolejnego obrońcy z urzędu, czego skarżący jeszcze przed sporządzeniem opinii przez wyznaczonego obrońcę się domagał. Żądanie to słusznie spotkało się z decyzją odmowną (k. 828-829). W związku z tym, że tzw. przymus adwokacki nie został w niniejszym przypadku zachowany, kasacja nie mogła być przyjęta. W konsekwencji przewodnicząca wydziału, wydając zaskarżone zarządzenie, postąpiła prawidłowo. Obligowała ją bowiem do tego treść powołanych na wstępie przepisów. Skarżący skutecznie nie podważył zasadności wydania tego zarządzenia, koncentrując się w środku odwoławczym jedynie na okolicznościach nie mających znaczenia dla decyzji dotyczącej odmowy przyjęcia kasacji.

W tym stanie rzeczy orzeczono zatem jak w dyspozytywnej części postanowienia.

